



K R E Š Ť A N S T V O

Júl / August 2011
Číslo 16

KREŠŤANSKÉ NOVINY SLOBODNEJ APOŠTOLSKEJ CIRKVI LETNÍC

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle
nájdete ...

**KDE SA KONČÍ
NÁŠ ŽIVOT ?**
str. 1

Svedectvo viery

Vangelis Papp

str. 1

... pokračovanie ...
na str. 2

Kristus je naším

životom

str. 1

Tak bežte, aby ste

získali víťazné

str. 2

MOC

ZMRŤVYCHVSTANIA

str. 3

**Spôsoby správania
medzi bratmi a
sestrami**

str. 3

**Dvaja budú na jednej
posteli, jeden bude
vzatý, druhý
zanechaný**

str. 3

**Čo hovorí Božie
slovo: Si čistý**

str. 4

**Stretnúť sa
s Ježišom**

str. 4

**Spôsoby správania
medzi bratmi a
sestrami**

... pokračovanie

str. 4

KDE SA KONČÍ NÁŠ ŽIVOT ?

Jednoznačne môžeme povedať, že sa končí na cintoríne. Narodíme sa, dozrievame, študujeme, potom starne a zomrieme. Toto je cesta nášho života a my sa snažíme si to uvedomiť a dostať to do našej mysle. Napriek tomu, to pri všetkej poctivosti nemôžeme akceptovať. Ako je to možné, že celý život plný skúseností a vedomostí a vzdelávania sa končí smrťou? Ničím.

Nikto nezostáva kľudným, keď počuje správy o smrti príbuzného, aj keď je to starý otec vo veku 80 rokov alebo viac. Hneď sa pýtame: Ako zomrel? Čo sa stalo? Prečo zomrel? Nemôžeme prijať smrť, ani smrť našich starších príbuzných, starého otca a starej mamy. Smrť nie je normálny fenomén. Je to fenomén patologický. Je to skolabovanie nášho telesného systému.

Ale Evanjelium, ktoré hovorí o radostnom učení Ježiša Krista, odhaľuje veľmi nádejnú pravdu: **"a nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu**

zavraždiť dušu; ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatrátiť v pekle." Toto je veľká pravda, ktorú náš Pán Ježiš Kristus priniesol z nebies.

Človek žije na zemi, používa telo, ale v tomto tele býva i naša duša a ako náhle je telo zničené, duša odchádza a hľadá si ďalší domov.

Apoštol Pavol píše Filipským: **"lebo mne je žiť Kristus a zomrieť zisk. Ale oboje ma tiahne: mám žiadosť zomrieť a byť s Kristom, lebo to by bolo omnoho lepšie."** (Filipským 1:21, 23).

Apoštol Pavol s veľkou istotou vyjadruje túžbu odísť zo svojho tela a žiť s Ježišom Kristom. Toto je skutočná pravda, ktorá utešuje a obšťastňuje každého človeka, ktorý zúfalo vo svojom živote bojuje so strašiakom zvaným smrť.

Každý človek, akokoľvek žije svoj život na zemi, či v bohatstve a pohodlí alebo v chudobe a v chorobe, by sa mal naučiť, že všetko toto je len dočasné.

Náš Pán Ježiš Kristus povedal príbeh,

ktorý odhaľuje pozemský život človeka, ako aj jeho pokračovanie po smrti.

Raz existoval bohatý človek, ktorý žil hojný život, **"ktorý sa obliekal v purpur a kment a žil každý deň v radosti a v prepychu"**. A bol aj istý chudobný človek, ktorý bol nemocný a ktorý **"žiadal si nasýtiť sa omrvín, ktoré padali zo stola boháča"**. Chudobný človek, Lazar, zomrel a **"bol zanesený od anjelov do lona Abrahámovho"**. Bohatý človek takisto zomrel a bol pochovaný **"v pekle, v mukách, pozdvihol svoje oči a videl Abraháma zďaleka a Lazara v jeho lone. Vtedy zavola boháč a povedal: Otče Abraháme, zmiluj sa nado mnou"**. (Lukáš 16: 24).

V tomto príbehu Pán uvádza, že život pokračuje aj po smrti. Kresťania sa neboja smrti, pretože majú živú nádej a veľa zjavení z Božieho Slova.

Odchádzame z tohto sveta a ideme do iného, ktorý je buď radostný a šťastný alebo plný utrpenia. **"Priprav sa v ústrety svojmu Bohu"**, hovorí prorok.

Kristus je naším životom

Ježiš Kristus je osoba, ktorú nebeský Otec poslal na zem, aby každému človeku ukázal cestu spásy a krásneho života, ktorý vedie k požehnanému večnému koncu.

Takisto prišiel zomrieť na kríž Kalvárie a nahradiť každú obeť a dary Starého zákona, a učil o večnom živote a o večnom nebeskom Kráľovstve.

V nebeskom Kráľovstve bude zrušený a ukončený všetok smútok, slzy, bolesť, žiaľ, ktorý dnes trápi naše životy. Tam bude vládnuť len radosť z Krista. **"A Boh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli"** (Zjavenie 21:4).

Ale vo svete dnes dominuje zármutok. Všetko sa rozpadá a je zničené. A pravda je, že nikto nemôže veci napraviť. Všade okolo vidíme len skazenosť, zlo, zločin, vydieranie, krádeže, podvod, lúpeže, vykorisťovanie slabých a ďalšie veci. Zlo, žiaľ, zasahuje všetkých ľudí a šíri sa celým svetom.

Všetci ľudia čakajú na niekoho, kto príde a zachráni ich a skúšajú rôzne možné riešenia hľadajúc osobu s mocou a so schopnosťou tento svet viesť a vytvoriť šťastnú spoločnosť. Očakáva sa od neho, aby predovšetkým nastolil svetový mier, potom aby priniesol akúsi rovnoprávnosť, a aby zlepšil životné podmienky. Samozrejme by nikto od tohto vodcu neočakával, aby bol schopný zrušiť smrť, keďže aj on sám by bol pominuteľný a smrteľný.

Prinajmenšom by však bol schopný poskytnúť "šťastné dlhé roky".

Ale kto to môže dosiahnuť? Kto môže dať každému človeku večný život? Kto môže dať telo, ktoré je nepominuteľné a nesmrteľné? Kto môže dať každému chudobnému človeku pekný domov bez podmienok a splátok bankám a organizáciám, a týmto riskoval zabavenie vecí?

Ježiš Kristus je jediný, kto odchádzajúc z tohto sveta povedal: **"a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli"** (Ján 14: 3). Kresťania, ktorí prijali Ježiša Krista, sú znovuzrodení a žijú šťastný, "čistý" a veselý život. Vlastne sa mnohí čudujú, keď vidia chudobných kresťanov, ktorí sú niekedy aj nemocní, tak naplnených radosťou, láskou a pokojom. Sú užasnutí, že ich takto vidia, tešiacich sa pri chválení Pána, naplnených Duchom Svätým a prijatím "požehnanej nádeje". To znamená, že jedného dňa už nebudú postihnutí, slepí, ochrnutí, hluchí, s poškodeným telom, ale že všetci budú mať telo slávy a vzkriesenia.

Dnes Pán pozýva každého človeka, aby v Neho uveril celým svojím srdcom, aby učinil pokánie za všetky svoje hriechy a stal sa novým vo vnútri "s novým srdcom a s novým duchom". A to, čo sľubuje On, je vzkriesenie, nepominuteľné telo a napokon "nové nebesia a novú zem, kde prebýva spravodlivosť".

Svedectvo viery



„Lebo vám je z milosti dané nielen, aby ste v Neho verili, ale aj aby ste za Neho trpeli...“ Tento mesiac spoznáme svedectvo brata Vangelisa Pappa.



-Vangeli, pochádzaš z oblasti Ipiros? Tvoje meno to prezrádza.

-Áno, som z Ipira. Z Prevezi a konkrétne z dediny Vrousula. Narodil som sa v roku 1970. Dedinka, chudoba, naši chovali ovečky. V určitom období sme boli aj v Nemecku...

-Máš aj iných súrodencov?

-Nie, bol som sám. Vrátili sme sa naspäť, ale mali sme problémy s dedom. Nechcel, aby sme s ním bývali. Museli sme odísť do dediny mojej mamy. Tam sme bývali v jednom dome bez elektriny, vody, povala, ak pršalo, zamokala... bolo to ťažké obdobie pre mojich rodičov. Ja som sa mal dobre. Krásna príroda, hry, mal som slobodu a to bolo pre mňa to najlepšie. Moja mama sa však veľmi trápila v tejto situácii, a tak chodila k jednej kaplnke a modliła sa. Chodila stále. Neprestajne. Jeden večer, ako mi to ona vysvetľovala, počula, ako sa otvorili dvere a vošiel jeden starec, ktorého nepoznala. Priblížil sa k nej a opierajúc sa o palicu trikrát sa predklonil. Potom sa pozrel na mamu a povedal jej: **„Netráp sa, všetko pôjde dobre“**. Na ďalší deň prišiel dedo (ten, ktorý nás vyhánal), poprosil nás o odpustenie a povedal nám, aby sme išli bývať k nemu.

-Hneď na druhý deň?

-Áno, presne na druhý deň. Vrátili sme sa do dediny. Tam som vyrastal a každú

... pokračovanie na strane 2

Svedectvo viery

... pokračovanie zo strany 1



nedefu sa mi veľmi páčilo chodiť do kostola. V roku 1982 kvôli tomu, že sme nemohli vyžiť skrze poľnohospodárstvo, sme odišli žiť do Atén. Tam sa zmenil môj život. Okolie, v ktorom som žil, mi ľahko ponúkalo hriech a ja som sa od mladého veku zamotal so ženami. Takým spôsobom sa mi drogy, kluby a kaviarne stali vzdialenými, aj keď som žil blízko nich. Jednoducho som ich nepotreboval, lebo som mal to, čo som chcel.

-V Aténach kde si žil?

-Na Peristeri. Rodina, od ktorej sme prenajímali byt, žila nad nami a od nich som sa dozvedel o Božom Slove. Oblúbili si ma a prijali ma ako svoje dieťa. Neskôr sa tento pán stal aj mojím šéfom v práci. Bol elektrikár a zobral ma ako svojho pomocníka od 13. rokov. Tak som sa naučil tomu remeslu, ktoré robím až dodnes.

-So školou si prestal?

-Nie. Chodil som aj do školy, ale poobede som pracoval, a tak isto aj cez prázdniny. Jeho manželka bola z kresťanskej rodiny a do 17. rokov chodila do evanjelíkanskej cirkvi. Potom prestala, ale vedela dosť vecí z Božieho Slova. Mali sme spoločné rozhovory v čase, keď začala vojna v Iraku v 1991. Vtedy sa veľa rozprávalo o Zjavení Jána. Povedala mi, že existuje cirkev, kde sa o tom všetkom rozpráva z Božieho Slova, a že či sa nechcem ísť pozrieť. Prijal som pozvanie. Zistili sme, kedy majú stretnutia a v jeden podvečer sme išli do Slobodnej Evanjelickej Cirkvi na Peristeri. Začala kázeň a ja som pochopil, aký hriešny som. Začal som plakať, a hneď od prvého večera som prežil znovuzrodenie.

-Pamätáš, o čom bola kázeň?

-Mám dojem, že o márnotratom synovi. Išiel som na ďalšie stretnutie a začal som chodiť pravidelne, až sa môj život úplne zmenil. Vtedy začalo obrovské prenasledovanie od mojich blízkych. Moja mama odpadávala, ostatní ma navštevovali doma... Boli to veľké tlaky a pamätám si, že som si kľakol a povedal: „**Bože môj, cítim, že ťa nemôžem nasledovať v týchto tlakoch, ktoré sa vytvárajú okolo mňa. Neviem, kedy ma nájdeš hotového a povoláš ma tak, aby som ti daroval celé svoje srdce**“. Pomaličky - pomaly som začal odchádzať od Boha. Odvtedy a ďalej som rozumel, že diabol sa ma snaží hodiť ešte do väčšieho hriechu, ale cítil som, že Pán ma ochraňuje. Môj život pokračoval, skončil som školu. Bol som celkom dobrý žiak a dostal som sa na bakalárske štúdium. Neskôr som išiel na vojenčinu. Bol som prepustený a súčasne počas celých tých rokov som pracoval ako elektrikár.

-S Bohom si udržal nejaký vzťah?

-Nie. Vôbec nie. Raz za čas som sa pomodlil. Približne v rokoch 1997- 1998 som spoznal svoj

družku Dionisu. Raz som bol v našej dedine, aby som navštívil náš dom. Jeden deň, keď sme opravovali hrob môjho deda, ktorý už medzitým zomrel, ma moja mama poprosila, aby som jej zapálil jednu sviečku. Nechcel som jej prekaziť jej pranie, hoci všetko to sa ma už vôbec nedotýkalo. Ako som vošiel do kostola a zapálil sviečku, niečo som pocítil, padol som na kolena a povedal som: „**Bože môj, čo sa deje, som už veľmi unavený, niekde máš pre mňa jednu ženu, ktorá bude pre mňa a ja pre ňu**“. Uľavilo sa mi a nasledujúci deň som išiel do susednej dediny pozrieť svojich starých priateľov. V ten večer som sa spoznal s Dionisou. Cítil som ku nej niečo nové, strávili sme spolu veľa hodín rozprávaním sa a ja som jej vyrozprával celý svoj život a poprosil som ju, aby sa stala mojou ženou. Študovala vtedy za zverolekárku v Tesalonikách a aj napriek veľkej vzdialenosti sme sa stretli a začali vzťah.

-Čo sa dialo ďalej, priblížil si sa k Bohu?

-V roku 1999 som išiel do práce na aute a vtedy som po prvýkrát počul rozhlasovú stanicu KREŠŤANSTVO. Začal som počúvať a môžem povedať, že som nemal žiadne námietky k tomu, čo som počul, ale skôr otázky. Úžasné na tom bolo to, že stále, keď som mal nejakú otázku v sebe, hneď som na ňu dostal aj odpoveď skrze rozhlas. Hneď. Začal som hľadať v Svätom Písme to, o čom som počúval v rozhlase a čítať si. Boh sa mi začal prihovárať. Čím viac prechádzal čas, tým viac som sa približoval k Bohu, všetkým som rozprával o Evanjeliu, rozdiel som Nové Zmluvy, ale do cirkvi som ešte nešiel.

-Dozvedel si sa už o cirkvi?

-Áno, vedel som už o Slobodnej Apoštolskej Cirkvi Letnic aj o Svätom Duchu. Prosil som Ho, aby ma pokrstil v Duchu Svätom a On sa mi prihovaril a povedal mi, že najprv sa dám pokrstiť vo vode, a potom ma pokrstí v Svätom Duchu. Neurčil mi to ako podmienku, ale dal mi časové znamenie. Zároveň som chápal, že potrebujem urobiť krok ja a prísť do cirkvi, pretože som váhal. Prišiel som až pod budovu centrálného zboru, ale nešiel som hore. Prišiel som až pod budovu cirkvi na Peristeri, ale hore som nevyšiel. Nakoniec, keď som raz rozprával jednému dievčaťu o Bohu, požiadala ma, aby sme išli spolu do cirkvi, a tak sme si dali stretnutie. Celý týždeň som mal pochybnosti, ale sľúbil som to dievčaťu a nechcel som to nedodržať. Keď sme došli tam a vystúpili po schodoch, prišli znovu myšlienky: „**Čo ty tu robíš? Čo ideš robiť?**“

Ale povedal som v sebe: „**Pôjdem**“ a ako som otvoril dvere a vošiel do miestnosti, cítil som sa veľmi krásne a povedal som: „**Toto je môj domov, čo som strácal tak dlho?**“. Spoznal som sa s bratmi a v januári 2000 som sa rozhodol a dal sa pokrstiť. V ten istý večer som bol na modlitbe u jedného brata a vtedy som prítomnosť Božiu cítil trochu inak. Cítil som vo svojom vnútri silu. Skončila modlitba v ten večer, ale na ďalší deň v sobotu pokračovala u toho istého brata. Išiel som, ale nemal som ohotu snažiť sa, iba som obyčajne čakal, kedy skončí modlitba. V určitej

chvíli som si ale povedal: „**Vangeli, nevieš o tom, že aj ty máš chváliť Boha?**“. Dvihol som ruky nad hlavu, začal chváliť Pána a po chvíľke sa mi začal pliesť jazyk bez toho, aby som rozprával cudzím jazykom. Povedal som: „**Pane, môžem niečo urobiť, aby som ti pomohol pokrstiť ma Duchom Svätým?**“. Odpoveď prišla skrze jedno proroctvo: „**Syn môj, pozri na mňa a nechaj svoje srdce slobodné**“. Toto bolo potrebné, hneď na to začali vyvierat živé vody z môjho vnútra, jazyky, piesne...

-Hneď na ďalší deň ako si sa dal pokrstiť vo vode?

-Áno. Presne na druhý deň, tak ako mi to povedal Pán. Pán pôsobil úžasne, zachránil aj moju ženu Dionisu a pokrstil ju aj Duchom Svätým v Tesalonikách, kde študovala. Pokračovala a trocha neskôr sa dala pokrstiť vo vode. V roku 2001 sme sa zobrali. Od vtedy sme v cirkvi na Peristeri a snažíme sa, ako vieme, pracovať pre Pána, hlavne s mládežou. Dieťa ešte nemáme, ale máme zasľúbenia a čakáme, kedy ich Pán naplní v našom živote.

-Vangeli, viem, že máš niekoľko krásnych zážitkov s Pánom? Chceš nám niektorý porozprávať?

-Jedno obdobie ma začala bolieť ľavá noha. Bolo to z chrbtice. Povedal som si, že prestane, ale bolesť stúpala. V robote som problém nemal, ale keď som prichádzal domov, vtedy to začínalo. Dostal som sa do štádia, keď sa bolesť stávala neznesiteľnou a v noci som nemohol spať. Raz v noci nad ráno, keď som si išiel ľahnúť na sedačku do obývačky, aby som nevyrušoval manželku, som cítil, že niekto je za mnou v izbe. Povedal som v sebe, že je to Pán, že to nemôže byť nikto iný. Bez toho, aby som sa obzrel za seba som vystrel ruku cez sedačku a povedal som: „**Ak si to ty Pane, tak ma chyt' za ruku**“. Cítil som, že Jeho ruka chytá moju a dvíha ma. Sadol som si na sedačku a On sedel vedľa mňa.

-Videl si Ho alebo si len cítil Jeho prítomnosť?

-Nevidel som tvár, videl som len postavu. Objal som Ho a aj On mňa. O čo viac som Ho stláčal, o to viac aj On mňa. Čiže, čo som mu dával ja, toto aj On mne. Pocítil som, že Jeho telo je také silné, aké by si pri človeku nemohol nájsť. Také silné, že by mohlo zdvihnúť veľkú váhu, veľkú ťarchu. V určitej chvíli som sa zľakol, že to môže byť nepriateľ, ale On mi nedovoliť, aby som takto rozmýšľal a povedal mi: „**Ja som, Ja som**“. Postavil sa a ja som si kľakol pred Ním, objal mu nohy a plakal som. Povedal mi: „**Teraz musím odísť**“.

-Noha bola uzdravená?

-Už ma viac tak nebolela ako predtým, ale to, čo som naposledy povedal Pánovi, bolo: „**Pane, ak máš prichádzať a navštevovať ma, tak ma nezaujímá až tak noha, nech ma aj bolí, len prid'**“. Ďakujem Bohu za všetko, čo pre nás robí a čakáme na Neho, kedy príde a poberie si nás k sebe.

Tak bežte, aby ste získali víťazné

„**Či neviete, že tí, ktorí bežia o závod, bežia síce všetci, ale iba jeden berie víťazné? Bežte tak, aby ste uchvátili!**“ (1 Korint'anom 9:24)

V Novej zmluve a najmä v listoch apoštola Pavla sa kresťanský život často popisuje ako závod, ktorý prebieha na štadióne, kde je cieľom dosiahnuť cieľovú čiaru a získať cenu, korunu.

Boh sľúbil nepominuteľné koruny a ceny tým, ktorí budú bežať a skončia životnú cestu podľa Jeho vôle (Filipanom 3:1, 2 Timoteovi 4:8, Jakub 1:12, 1 Peter 5:4, Zjavenie 2:10), zatiaľ čo vo svojom Slove poskytuje pokyny nevyhnutné na to, aby človek bol schopný tento cieľ dosiahnuť. Tu sú niektoré z pokynov:

(a) "Hlavná téma": Je to všetko o láske

Nič človeku nepomáha v duchovnom boji viac než to, že si pamätá "zvrchovanú cestu" lásky (1 Korint'anom 12:31, 13:1-13) voči Bohu a svojmu blížnemu.

Ježiš Kristus povedal, že najdôležitejšou vecou v živote človeka je, aby si

uviedomil, veril v Boha a miloval Ho celým svojím srdcom, dušou, myslou a silou a zároveň aj svojho blížneho ako seba samého. (Marek 12:29-31)

(b) Správna príprava: zdržanlivosť

Zdržanlivosť ako aj poprenie samého seba sú nevyhnutnými súčasťami pre hocikoho, kto si nárokuje cenu v závode. Apoštol Pavol hovorí, že človek, ktorý sa snaží dosiahnuť dokonalosť, je zdržanlivý vo všetkom, aby dosiahol korunu, ktorá je pominuteľná. O koľko serióznejšie by sa mal kresťan pripraviť, aby dostal korunu, ktorá je nepominuteľná? (1 Korint'anom 9:25-27, 2 Timoteovi 2:5)

(c) Oddanosť cieľu a šetrenie sily

Pre kresťana je veľmi dôležité nemiňať silu na bezcieľne a zbytočné skutky, ktoré urobia dojem, ale bojovať a stále mať v mysli svoj cieľ. Apoštol Pavol nebežal neisto, ani nebil do povetria. Pokoril svoje telo a podmanil ho, aby bol nakoniec dokázaný. (1 Korint'anom 9:26-27)

(d) Zbavenie sa extra váhy: odmietanie hriechu

Berúc do úvahy skutočnosť, že to, čo váži v duchovnom boji viac než čokoľvek iné, je hriech, nás Písmo nabáda, hovoriac "**zložme**

... pokračovanie na strane 3

... pokračovanie zo strany 2

každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a bežme" (Židom 12:1)

(e) Trpezlivosť: je nevyhnutná

Keďže žiadny závod, a už vôbec nie duchovný závod života, sa nedá vyhrať bez trpezlivosti, Písmo nám hovorí **"a s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod"** (Židom 12:1c) Apoštol Pavol hovorí, že trpezlivosť potrebujeme, aby sme konali vôľu Boha a získali Jeho sľub. (Židom 10:36)

(f) Únava: nesmie nás znechutiť!

Ak únava niekoho odrádza, mal by vždy

pamätať na to, že ho Božie Slovo povzbudzuje tým, že hovorí: **"jestli sa aj náš vonkajší človek ruší, vnútorný sa obnovuje deň čo deň"** (2 Korintčanom 4:16). **"A činiac dobré neustávajme, lebo svojim časom budeme žatí neumdieľajúci."** (Galatčanom 6:9)

(g) Oči neustále na príklade Ježiša

Na dlhej a únavnej ceste je kresťan "bežec" vždy povzbudzovaný a posilňovaný hľadiac na svojho Pána Ježiša Krista, pretože On bol prvým, ktorý bojoval svoj vlastný zápas a vydržal všetko, dokonca aj kríž, pretože videl radosť a život, ktorý Jeho obeť ponúkne všetkým ľuďom, ak o Neho žiadajú. (Židom 12:2-3)

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

Týmto veršom chce pán Ježiš Kristus vyjadriť, čo sa udeje pri odobratí Jeho svätej cirkvi z tohto sveta. Hovorí o tom podrobne v 24. kapitole Evanjelia Matúša. K odobratiu cirkvi musí dôjsť. Píše sa o tom v Božom slove, ktoré sa nedá zrušiť, pokiaľ sa nenaplní. Z ľudskej stránky vidíme, že vývoj ľudstva ide ku katastrofe aj napriek vedeckým pokrokom. Ľudia sa čudujú, prečo je to tak. Kostolov je dostatok, náboženstiev ešte viac. Odpoveď je veľmi ľahká. Spôsobuje to hriech, ktorý je v nás a nad ktorým nemôžeme zvíťaziť.

Úžasné je to, že víťazstvo je blízko pri každom jednom z nás, ale nevidíme to. Diaboli sa podarilo zaslepiť nás. Víťazstvo je Ježiš Kristus, čiže zvrchované Sväté písmo. /okrem biblie Svedkov Jehovových a Mormonov/

Človek nevíťazí nad hriechom iba chodením do kostola, cirkevného zboru, kresťanského zhromaždenia, ale navrátením sa k čistej pravde Evanjelia.

Len Ježiš dokázal zvíťaziť nad hriechom, smrťou a chorobou. Hore na Golgote, kde ako baránok zomrel a vylial krv za hriechy a choroby všetkých nás.

Bol čistý a svätý, smrť nad ním nemohla mať moc. Na tretí deň vstal z mŕtvych. Je živý. Skrúšil diabla a tým, ktorí v Neho veria a žijú podľa Jeho Slova, dáva víťazstvo.

Spôsoby správania medzi bratmi a sestrami

Navzájom rovnako zmýšľajte; a nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba.

List Rimanom 12:16

Nech sa každý z nás páči bližnému na jeho dobro a budovanie.

List Rimanom 15:2

Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, ktorí ste duchovní, napravte ho v duchu miernosti; a daj si pozor, aby si aj ty neupadol do pokušenia. Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon. Lebo ak si niekto myslí, že je niečím, hoci nie je ničím, sám seba klame. Nech každý skúma svoje skutky, a tak sa bude chváliť len sám v sebe, a nie pred iným. Veď každý ponese svoje vlastné bremeno. Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich.

List Galatčanom 6:1-5; 10

Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!

List Efežčanom 4:32

... a podriaďte sa jedni druhým v bázni pred Kristom. **List Efežčanom 5:21**

Apoštol Pavol v liste Rimanom 7: 15 – 25 hovorí, že je nemožné, aby biedny človek sám, aj keď sa snaží, dokázal zvíťaziť nad hriechom, ktorý ho zotročuje.

Dávid v Žalme 119 sa pýta a hneď aj odpovedá, **"...čím očistí mládenec svoju cestu? Tým, že bude ostríhať tvoje prikázania."**

Boh učinil dielo spásy a má pre nás cestu spasenia. Je ňou Sväté písmo. **Evanjelium vyslobodzuje človeka z hriechu, znovuzrodzuje ho.** Po znovuzrození chce Pán každého pokrstiť Duchom svätým tak, ako pokrstil bratov apoštolov v čase Letníc /Turíc/.

Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Aj teba chce znovuzrodiť a pokrstiť Duchom svätým. **"Lebo vám je trpezlivosť treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zasľúbenie."** (Židom 10:36)

"Lebo ešte málo, máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať. A spravodlivý bude žiť z viery. A keby sa utiahol, nemá v ňom záľuby moja duša. Ale my nie sme ľuďmi, ktorí by sa utáhovali, do zahynutia, ale ľudia viery dobyť dušu." (Židom 10:36-39)

MARTIN KUSEK

MOC ZMŔTVYCHVSTANIA

"Aby som poznal Jeho a moc Jeho vzkriesenia" (Filipským 3:10)

Každý človek, ktorý sa narodí do tohto sveta, v určitom momente počuje o Bohu, buď od svojich rodičov alebo od iných príbuzných, a neskôr sa niekoľko vecí dozvie v škole.

Stačí to? Odpoveď je nie. Nestačí vedieť o Bohu, o zázrakoch Ježiša Krista, o svätých apoštoloch. Mal by si sa zoznámiť so samotným Bohom. Je to o tom, že Boh sám sa ti zjavuje, spoznávaš Jeho lásku, Jeho zhovievavosť, Jeho zmilovanie a Jeho moc. Tento osobný vzťah a známosť s Bohom nie je niečo, čo sa dá vyučovať v triede, alebo v aule na vysokej škole. Je to pokračujúci proces, ktorý trvá počas nášho celého života na zemi.

Tak ako bábätko, ktoré sa narodí, pomaly otvára svoje oči a začíná vidieť a objavovať svet, aj nový človek, ktorý je znovuzrodený, zažíva osvetlenie očí jeho mysle (Efežským 1:18) a keď sa otvoria oči vnútorného človeka, začína spoznávať Boha. Zisťuje:

1) Aká je nádej jeho povolania (Efežským 1:18). Človek, ktorý prijíma Božie slovo, prijíma od Pána pozvánku. Pozvánku na sobáš. Ženichom je Kristus a nevestou je cirkev (Zjavenie 19:7). Máme nádej, že budeme žiť navždy s Kristom, ktorý nás miloval večnou láskou a dal svoj život, aby nás vykúpil pred smrťou a zánikom.

2) **" Aké bohatstvo slávy Jeho dedičstva medzi svätými"** (Efežským 1:18)

a) Dedíme "titul", "Božie dieťa"

"Všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno" (Ján 1:12)

b) Dedíme kráľovstvo, ktoré je nepominuteľné, nepoškrvnené a ktoré nevädne. (1 Peter 1:4) A keďže sme Božie deti, sme dedičmi; dedičmi Boha a spoludedičmi s Kristom. (Rimanom 8:17)

c) Dedíme trón. **"Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne."** (Zjavenie 3:21)

3) Nesmiernu veľkosť jeho moci (Efežčanom 1:19)

Aká veľká je sila Boha? Je taká veľká, že vzkriesila Ježiša Krista z mŕtvych. Dovtedy vládla smrť; nevyhnutný a nevrátny koniec každého človeka. Moc Boha obrátila procedúru rozkladu a smrti. Táto smrť sa vzťahuje aj na naše životy:

a.) Lieči nás (Lukáš 5:17)

b.) S jeho mocou porazíme hriech, svet, diabla (1 Ján 2:14)

c.) Božia moc vykonáva v našich životoch zázračné skutky (Rimanom 15:19)

d.) Božia moc mení smutné udalosti na požehnanie (Rimanom 8:28)

e.) S touto mocou, skrze Duchu Svätého, sa stávame svedkami Ježiša Krista a vyznávame nášho Spasiteľa (Skutky 1:8)

Apoštol Pavol vo svojom živote pátral, aby spoznal túto moc vzkriesenia Krista. (Filipským 3:10). A my, ktorí žijeme na tejto zemi, so všetkými strastami, žiaľom a nepriazňou, s ktorými sa stretávame, chceme povedať to, čo povedal aj apoštol Pavol: **"Lebo ak aj bol ukrižovaný zo slabosti, ale žije z moci Božej. Lebo aj my sme slabí v ňom, ale budeme žiť s ním z moci Božej cieľom vás."** (2 Korintským 13:4)

Nerobte nič z nevráživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore považujte jeden druhého za vyššieho. Nech nik nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných.

List Filipanom 2:3-4

Napokon, bratia, myslite na všetko, čo je pravdivé, čo je cudné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je milé a čo má dobrú povest', čo je cnostné a chváľtebné!

List Filipanom 4:8

Vyzývame vás, bratia: napomínajte neporiadnych, posmeľujte malomyseľných, ujmajte sa slabých, ku všetkým buďte zhovievaví! Dajte si pozor, aby sa nik nikomu neodplácal zlým za zlé, ale vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým!

1 Tesaloničanom 5:14-15

Všímajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viaci badáte, že sa blíži ten deň.

List Židom 10: 24-25

... Pokračovanie na strane 4

Stretnúť sa s Ježišom

Bol istý človek, ktorý mal dobré spoločenské postavenie a bol bohatý. Volal sa Zacheus. Podľa našich očí mu nič nemalo chýbať. Avšak predsa mu len niečo chýbalo. Pýtame sa, čo mohlo chýbať človeku, ktorý mal veľa peňazí, majetku a dobré spoločenské postavenie? Veď v dnešnej dobe sa vraví, že ak je niekto taký, nemal by mať nedostatku. Existuje kríza v domácnostiach, ľudia ostávajú bez práce, preto je prirodzené, že ak má niekto zabezpečený život takým spôsobom, nemal by mať pocit, že mu niečo chýba. A predsa. Jestvuje ľudská duša. Mnohí sa snažili a ešte snažia uspokojiť potrebu ľudskej duše, ale márne. Koľko peňazí sveta alebo majetku vie upokojiť smútok a žiaľ, nahradiť niekoho, koho milujete, zahnať pocit samoty a opustenia, keď vás všetci opustia, keď vás niekto sklame, strach z choroby, strach zo smrti? Existuje veľa rôznych situácií života. Všetci prežívame podobné pocity a máme jedno spoločné, „niečo nám chýba“. Bez ohľadu na to, či si bohatý alebo chudobný, tento pocit duše ti nič neupokojí, aj keby si získal celý svet. Aj tento Zacheus mal niečo, čo si za peniaze a majetok kúpiť nemohol. Niečo vo vnútri duše. A práve v tej chvíli prichádza Ježiš Kristus. Áno, milovaní, iba Ježiš Kristus vie nasýtiť ľudskú dušu, uhasiť každé trápenie, a to, čo nám v živote chýba. Nikdy si o ňom nepočul? Alebo neveríš, že má všetko vo svojej moci? Veď kriši mŕtvych, slepým dáva zrak, hluchým sluch, uzdravuje choroby, a to, čo je najväčšie, že ťa miluje. Ku komu mal ísť Zacheus, aby mu pomohol? Povedal si v srdci, že chce vidieť Ježiša. Odhodil svoje postavenie, hanbu pred ľuďmi a vyliezol na strom, aby ho mohol vidieť. Ježiš

Kristus pozná ľudské srdce a videl aj úprimnosť Zachea. Zacheus prijal Ježiša do svojho domu, a práve tento skutok mu priniesol uspokojenie toho, čo mu chýbalo. Prišlo spasenie do života Zachea a do celého jeho domu. Ježiš Kristus rozumie tomu, čo nám v živote chýba. „**Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcitiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, bez hriechu,**“ (Židom 4. 15). Čo nám bráni stretnúť sa s Ježišom Kristom? Ešte stále si myslíme, že si môžeme všetko kúpiť? Na tento svet sme prišli nahí a je isté, že aj nahí odídeme. Nič z tohoto sveta si nevezmeme. Nestraňme ešte aj vlastné duše. Existuje pre nás záchrana v Ježišovi Kristovi. Ako sa stretnúť s Ježišom teraz? Pred tým, než Ježiš Kristus odišiel z toho sveta k Otcovi, odkázal nám: „**Neopustím vás, aby ste boli sirotami, prídem k vám,**“ (Ján 14. 18). Milovaní, Pán nám zanechal svoje Sväté Slovo, Evanjelium. Ak sa chceš stretnúť s Ježišom, čítaj Jeho Slovo – Novú Zmluvu. Ježiš Kristus je vo svojom Slove. Neodkladajme toto stretnutie na potom! Zajtra tvoje trápenie nebude menšie. Kristus je tu pre teba dnes. Odhodme hanbu pred ľuďmi, svoje postavenie a všetko čo nám zabraňuje. Potreba našej duše je súrna. Pán stojí pri dverách tvojho srdca, blízko teba je Slovo. Ježiš chce byť s tebou, tak ako požiadal byť v dome Zachea. Zacheus ho prijal. Čo urobíme my? Budeme ešte čakať? Možno toto pozvanie zaznie len raz v tvojom živote, pretože nevieš, čo bude zajtra. Ježiš nechce naše peniaze, náš majetok a ani náš dom, chce tvoje a moje srdce. Chce nám dať dobrú budúcnosť. „**Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás, hovorí Pán, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie,**“ (Jeremiáš 29. 11).

MARTIN PALA

Spôsobu správania medzi bratmi a sestrami

... pokračovanie zo strany 3

Bratia, neosočujte jeden druhého. Kto osočuje brata alebo svojho brata posudzuje, osočuje zákon a odsudzuje zákon. Ale ak odsudzuješ zákon, nie si plniteľ zákona, ale sudca.

Jakubov list 4:11

A predovšetkým majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska zakrýva množstvo hriechov. Buďte navzájom pohostinní bez šomrania.

Prvý Petrov list 4:8-9

Podobne vy, mladší, podriaďujte sa starším. Všetci sa navzájom zaodajte pokorou, lebo Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.

Prvý Petrov list 5:5

Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah. A viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život.

Prvý Jánov list 3:15

Keď sa tvoj brat prehrší proti tebe, choď a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa počúvne, získal si svojho brata. Ak ťa nepočúvne, príber si ešte jedného alebo dvoch, aby bola každá výpoveď potvrdená ústami dvoch alebo troch svedkov. Keby ani ich nepočúvol, povedz to cirkvi. A keby ani cirkev nechcel poslúchnuť, nech ti je ako pohan a mýtnik.

Evanjelium podľa Matúša 18:15-17

Preto odložte lož a hovorte pravdu každý so svojim bližným, veď sme si navzájom údmi.

List Efežanom 4:25

Čo hovorí Božie slovo: Si čistý

Toto povedal Ježiš, keď umýval nohy učeníkov. Bolo to tesne pred oslavou Veľkej noci a Ježiš **"vstal od večere...a začal umývať nohy učeníkov a utierať zásterou, ktorou bol opásaný"**. Ale keď prišiel na rad Peter, namietal. **"Nebudeš nikdy myť mojich nôh až na veky! Ale Ježiš mu odpovedal: Keď ťa neumyjem, nemáš so mnou dielu. Na to mu povedal Šimon Peter: Pane, nie len moje nohy, ale aj ruky aj hlavu. Ježiš mu riekol: Ten, kto je umytý, nepotrebuje iného, len aby si umyl nohy, lebo je celý čistý. Aj vy ste čistí, ale nie všetci"** (Ján 13:1-10).

Koho mohol mať na mysli? Ako sa to píše ďalej, stretol Judáša ľškariotského. Ale keďže Ježiš umyl jeho nohy, prečo nebol čistý? Ježiš sa uistil, aby očistil vnútorného človeka a najmä srdce. Pretože **"zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá, rúhania; to je to, čo poškvŕňuje človeka."** (Matúš 15:19,20) Ale ako môže byť očistené srdce?

1) Krvou Ježiša Krista

"Keď tedy máme, bratia, smelosť do vchodu do svätyně v krvi Ježišovej pristupujeme s pravdivým srdcom v plnej istote viery majúc pokropené srdcia a tak očistené od zlého svedomia" (Židom 10: 19,22). **"a krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu"** (1 Ján 1:7)

2) Slovom

"Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám hovoril."(Ján 15:3). **"Aby ju posvätil očisťiac ju (cirkev) kúpeľom vody, slovom"** (Efežanom 5:26).

3) Duchom

"A tak očisťiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého

milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca" (1 Peter 1:22)

Napriek tomu môže mať ten, ktorý je umytý, čo znamená ten, ktorý je očistený, niektoré časti tela, ktoré sú špinavé, a tieto časti potrebujú byť čistené častejšie. Napríklad, v tom čase sa chodíľa špinili častejšie, pretože ľudia nosili sandále a chodili po prašných cestách a v blate. Ktoré časti duchovného človeka sa špinia častejšie v dnešnej dobe?

"Ak niekto neklesá v slove, to je dokonalý muž, ktorý má moc pojať na uzdu i celé telo. Tak i jazyk je malý úd a veľkým sa honosí. Hľa, maličký oheň akú veľkú horu zapáli! I jazyk je oheň, svet neprávnosti; takým stáva sa jazyk medzi našimi údmi, ktorý poškvŕňuje celé telo" (Jakub 3:2-6). **"Ten, kto zdržuje svoje pery, má rozum."** (Príslovia 10:19). Prorok Izaiáš bol človek nečistých úst a neuvedomil si to, až kým sa neocitol v prítomnosti Boha a videl to. Musel byť očistený a potom poslaný:

"A dotkol sa mojich úst a riekol: Hľa, tento uhoľ sa dotkol tvojich pier, a tak odišla tvoja neprávnosť, a tvoj hriech je prikrýty." (Izaiáš 6:7).

Ďalšia časť, ktorá potrebuje veľa pozornosti a je schopná znečistiť celé telo, je oko. **"Sviectou tela je oko; keď je tedy tvoje oko prosté, je i celé tvoje telo svetlé; ale keby bolo zlé, i tvoje telo by bolo tmavé. Hľadť tedy, aby svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou!"** (Lukáš 11:34-35)

Anjel cirkvi v Laodicei si myslel, že videl, ale žil v tme. Pomaž **"svoje oči, aby si videl"**, povedal Ježiš. (Zjavenie 3:18).

Nechajme na Pána, aby nás umyl a očistil, pretože to potrebujeme. Pán vie, čo robí. Kvôli zlému oku, chamtivosti a nenásytosti Judáš, žiaľ, očistený nebol.

www.bozieslovo.sk



ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC
Kpt. Nálepku 121, Giraltovece 087 01, SLOVENSKO, tel. 0914
251 742

Po-St-Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.

www.bozieslovo.sk

www.wordofgod.gr